

Sapatin Vartija

Heinä-Syyskuu 2021

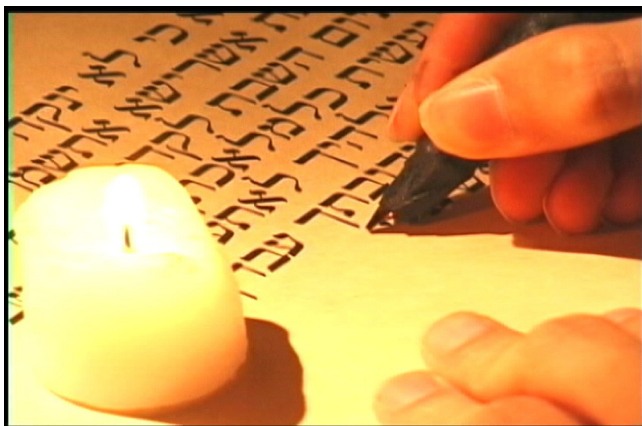
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, Kastetilaisuus Venäjällä
Takakansi: Vastaanotto seurakuntaan Venäjällä**

Nuoret sapatinpitäjät

Elokuun 22 päivänä 1857, Montereyn rukoushuoneessa Michiganissa minulle näytettiin, että monet eivät vielä olleet kuulleet Jeesuksen ääntä ja ettei pelastava sanoma ollut vallannut heidän sieluaan eikä aikaansaanut elämässä uskonpuhdistusta. Monilla nuorilla ei ole Jeesuksen Henkeä. Heidän sydämessään ei ole Jumalan rakkautta ja siksi kaikki luonnolliset pyyteet ovat heissä voitolla Jumalan Hengen ja pelastuksen asemesta.

Ne, joilla todella on Jeesuksen uskonto, eivät häpeä eivätkä pelkää kantaa ristiä niiden nähden, jotka ovat heitä kokeneempia. Jos he vilpittömästi haluavat elää oikein, niin he tahtovat vastaanottaa kaiken sen avun, minkä voivat saada vanhemmilta kristityiltä. Ilmielin he sallivat heidän auttaa itseään; Jumalan rakkauden lämmittämät sydämet eivät vähästä häiriinny kristillisessä vaelluksessaan. He puhuvat siitä, mitä Jumalan Henki vaikuttaa sisältäpäin. Se ilmenee heidän lauluissaan ja rukouksissaan. Uskonnon ja pyhän elämän puute tekee nuoret vastahakoisiksi. Heidän elämänsä tuomitsee heidät. He tietävät, etteivät he elä, niin kuin kristittyjen pitäisi, ja sen vuoksi he eivät luota Jumalaan eivätkä seurakuntaan.

Nuoret tuntevat olonsa vapaammaksi vanhempien poissa ollessa, koska he keskenään ollen ovat samankaltaisten seurassa. Jokainen katsoo olevansa yhtä hyvä kuin toinenkin. Kaikki ovat puuttuvaisia, mutta käyttävät itseään mittanaan ja vertaavat itseään toinen toiseensa unohtaen ainoan täydellisen ja todellisen mittapuun. Jeesus on tosi esikuva. Hänen uhrautuva elämänsä on meidän esikuvamme.

Minä näin, miten vähän tätä esikuvaa tutkittiin ja miten vähän Häntä ylistettiin nuorille. Miten vähän nuoret kärsivätkään tai kieltäytyvät uskontonsa puolesta! He tuskin ajattelevat uhrausta. Tässä kohdin he eivät lainkaan seuraa esikuvaa. Näin, että heidän elämänsä vaatimuksena on oman minän ja ylpeyden tyydyttäminen. He unohtavat kipujen Miehen, joka oli sairauden tuttava. Heitä eivät liikuta Jeesuksen kärsimykset Getsemanessa, suuret veripisarot, joita Hän hikoili puutarhassa, eikä orjantappuroista punottu kruunu, mikä repi verille Hänen pyhän otsansa. He ovat tulleet tunnottomiksi. Heidän aistinsa ovat tylsistyneet, eikä heillä ole mitään käsitystä heidän hyväkseen annetusta suuresta uhrista. He voivat istua kuuntelemassa esitystä rististä ja kuulla, miten julmat naulat iskettiin Jumalan Pojan käsien ja jalkojen lävitse, mutta se ei liikuta

heidän sielunsa sisintä.

Enkeli sanoi: »Jos sellaiset pääsisivät Jumalan kaupunkiin ja heille sanottaisiin, että he saisivat iankaikkisesti nauttia kaikesta sen ihanuudesta ja kirkkaudesta, heillä ei olisi mitään käsitystä siitä, miten kalliisti se perintö on ostettu heille. He eivät koskaan käsittäisi Vapahtajan rakkauden mittaamatonta syvyyttä. He eivät ole juoneet Hänen maljastaan eikä heitä ole kastettu Hänen kasteellaan. Taivas turmeltuisi, jos sellaiset olisivat siellä. Vain ne, jotka ovat osallistuneet Jumalan Pojan kärsimyksiin, jotka ovat tulleet suuresta ahdistuksesta ja ovat pesseet viittansa ja valkaisseet sen Karitsan veressä, voivat nauttia taivaan kuvaamatonta kirkkautta ja ääretöntä ihanuutta.»

Tämän välttämättömän valmistautumisen puute jättää ulkopuolelle suuren osan nuorista uskon tunnustajista, sillä he eivät ahkeroi kyllin vakavasti ja innokkaasti päästäkseen siihen lepoon, mikä Jumalan kansalle on tuleva. He eivät rehellisesti tunnusta syntejään saadakseen ne anteeksi ja pois pyyhityiksi. Pian nämä synnit tulevat ilmi täydessä laajuudessaan. Jumala ei torju. Hän tietää jokaisen synnin, mikä on ihmissilmältä kätkössä. Syylliset tietävät tarkoin, mitkä synnit heidän on tunnustettava saadakseen sielunsa puhtaaksi Jumalan edessä. Jeesus tarjoaa heille nyt tilaisuuden tunnustaa, nöyrästi katua ja puhdistaa elämänsä tottelemalla totuutta ja elämällä sen mukaan. Nyt on aika korjata vääryydet ja tunnustaa synnit tai muutoin syntinen joutuu kohtaamaan ne Jumalan vihan päivänä.

Vanhempien yhteinen kurinpito

Vanhemmat yleensä luottavat liian paljon lapsiinsa. Usein heissä on salaista vilppiä samaan aikaan kun vanhemmat luottavat heihin. Vanhemmat, tarkatkaa lapsianne erikoisen huolellisesti. Kehottakaa, nuhdelkaa ja neuvokaa heitä ylös noustessanne ja istumaan käydessänne, ulos mennessänne ja sisään tullessanne, käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle, milloin siellä, milloin täällä. Alistakaa lapset tahtoonne, kun he ovat nuoria. Monet vanhemmat laiminlyövät tämän pahoin. He eivät suhtaudu lapsiinsa niin lujasti ja päättävästi kuin heidän pitäisi. He sallivat heidän olla maailman kaltaisia, rakastaa vaatteita ja seurustella niiden kanssa, jotka vihaavat totuutta ja joiden vaikutus on myrkyllinen. Näin menetellen he edistävät lastensa maailmanmielisyyttä.

Näin, että kristittyjen vanhempien tulisi lujasti päättää yksissä tuumin

hallita lapsiaan. Jotkut vanhemmat tekevät tässä virheen — heiltä puuttuu yksimielisyyttä. Toisinaan on virhe isässä, mutta useimmiten äidissä. Hellydessään äiti hemmottelee lapsiaan ja antaa heille periksi. Isän työ vaatii häntä usein olemaan poissa kotoa ja lasten seurasta. Tällöin äidin vaikutus on ratkaiseva. Hänen esimerkkinsä muovaa suureksi osaksi lasten luonteen.

Jotkut hellät äidit sietävät lapsissaan vääryyksiä, joita heidän ei pitäisi sallia ilmenevän näissä vähäkään. Isä ei välistä huomaa lasten virheitä. Äiti suo lapsille joitakin vaatteita tai suostuu heidän muihin mielitekoihinsa, niin ettei isän anneta tietää siitä mitään, koska hän nuhtelisi sellaisesta.

Näin oikeastaan opetetaan lapsia petollisiksi. Jos isä sitten saa kuulla näistä väärinkäytöksistä, puolustellaan niitä ja kerrotaan hänelle vain puoli totuutta. Äiti ei ole avomielinen. Hän ei ota huomioon, niin kuin hänen pitäisi, että isä tuntee lapsia kohtaan yhtä suurta mielenkiintoa kuin hänkin, ja ettei isältä tulisi peittää mitään niistä virheistä, jotka lapsista olisi poistettava heidän vielä ollessaan nuoria. Asiat on salattu. Lapset tietävät, ettei vanhempien kesken ole yhteisymmärrystä, ja sillä on oma vaikutuksensa heihin. Lapset alkavat pienestä pitäen pettää, salailla asioita ja esittää niitä väärässä valossa äidilleen yhtä hyvin kuin isälleenkin. Liioittelu tulee tavaksi ja selviä valheitakin alkaa ilmaantua omantunnon niistä paljonkaan syyttämättä.

Nämä väärinkäytökset alkoivat siitä, että äiti salasi jotakin isältä, joka yhtä suurella mielenkiinnolla kuin hänkin seuraa lastensa luonteen muodostumista. Isän kanssa olisi pitänyt neuvotella avoimesti. Kaikki olisi pitänyt esittää hänelle peittelemättä. Mutta päinvastainen menettely, lasten väärinkäytösten salaaminen, herättää heissä petollisuutta ja tekee heistä valheellisia ja epärehellisiä.

Näiden lasten ainoa toivo, olivatpa he uskonnollisia tai eivät, on perusteellinen kääntyminen. Koko heidän luonteensa on muututtava. Ajattelematon äiti, tiedätkö lapsiasi opettaessasi, että heidän nuorena saamansa opetus vaikuttaa koko heidän uskonnolliseen kokemukseensa. Taivuta heidät nuorena, opeta heidät alistumaan tahtoosi, niin he sitä helpommin oppivat noudattamaan Jumalan vaatimuksia. Rohkaise heitä olemaan vilpittömiä ja rehellisiä. Älä koskaan päästä heitä epäilemään vilpittömyyttäsi ja ehdotonta totuudenmukaisuuttasi.

Näin, että nuoret tunnustavat, mutta eivät omista Jumalan pelastavaa

voimaa. Heiltä puuttuu uskontoa, puuttuu pelastus. Ja voi heidän joutavaa, hyödytöntä puhelemistaan! Heistä tehdään tarkkoja, pelottavia merkintöjä, ja kuolevaiset tuomitaan niiden tekojen mukaan, mitä he ruumiissaan tekevät. Nuoret ystävät, tekonne ja turhat sananne ovat muistiin merkityt. Keskustelunne ei ole kosketellut ikuisia asioita vaan milloin mitäkin — se on ollut tavanomaista maailmallista keskustelua, mihin kristittyjen ei pitäisi ryhtyä. Se kaikki on kirjoitettu Jumalan kirjaan.

Tosi kääntymys tarpeellinen

Näin, että ellei nuorissa tapahdu täydellistä muutosta, perinpohjaista kääntymystä, taivas voi jäädä heiltä saavuttamatta. Minulle on näytetty, että vain puolet niistä nuorista, jotka tunnustavat uskontoa ja totuutta, ovat todella kääntyneitä. Jos he olisivat kääntyneet, he tuottaisivat hedelmää Jumalan kunniaksi. Monet turvautuvat kuviteltuun toivoon, millä ei ole mitään tosi perustusta. Lähdettä ei ole puhdistettu, ja siksi siitä lähtevät virrat eivät ole puhtaita. Puhdistakaa lähde, niin virratkin puhdistuvat. Jos sydän on oikeassa tilassa, niin sanasi, pukusi ja tekosi ovat kaikki oikeat. Tosi jumalisuutta puuttuu. En tahtoisu tuottaa häpeää Mestarilleni myöntämällä, että huolimaton, tyhjäpäiväinen ja rukoilematon henkilö olisi kristitty. Ei, sillä kristitty on saanut voiton helmasynneistään ja intohimoistaan. Synninsairaalle sielulle on olemassa lääke. Tämä lääke on Jeesuksessa. Kallis Vapahtaja! Hänen armonsä riittää heikoimmallekin, ja ilman Hänen armoaan väkevinkin tuhoutuu.

Näin, miten tämä armo voidaan saada. Mene kammioosi ja siellä yksinäsi pyydä Jumalalta: »Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.» Ps. 51:12. Ole vakavissasi, ole vilpittömän. Palava rukous voi paljon. Kamppaile rukouksessa Jaakobin tavoin. Käy tuskien taistelua. Getsemanen puutarhassa Jeesus hikoili suuria veripisaroita; sinunkin täytyy ponnistella. Älä poistu kammioostasi, ennen kuin tunnet olevasi vahva Jumalassa; sitten valvo, ja juuri niin kauan kuin valvot ja rukoilet, voit pitää tämän sinua vaivaavan pahan lannistettuna, ja Jumalan armo pääsee ilmenemään sinussa.

Jumala varjelkoon, etten lakkaisi varoittamasta teitä. Nuoret ystävät, etsikää Herraa ehyellä sydämellä. Tulkaa innokkaina ja kun teistä vilpittömästi tuntuu, että ilman Jumalan apua tuhoudutte ja kun halajatte Häntä, niin kuin peura halajaa vesipuroille, silloin Herra nopeasti vahvistaa teitä. Silloin rauhanne ylittää kaiken ymmärryksen. Jos tahdotte

pelastua, teidän täytyy rukoilla. Varatkaa siihen aikaa. Älkää olko rukouksissanne hätäisiä ja huolimattomia. Anokaa, että Jumala aikaansaa teissä läpikotaisen uudistuksen ja että Hänen Henkensä hedelmät ilmenisivät teissä, niin että loistatte valona maailmassa. Älkää olko esteenä tai kirouksena Jumalan asialle: te voitte olla sille avuksi ja siunaukseksi. Uskotteleeko Saatana teille, ettette voi iloita täydestä pelastuksen lahjasta? Älkää uskoko häntä.

Näin, että jokaisen kristityn etuoikeus on kokea Jumalan Hengen syvää vaikutusta. Suloinen, taivaallinen rauha täyttää mielen ja halukkaasti te mietiskelette Jumalaa ja taivasta. Te riemuitsette Hänen sanansa ihanista lupauksista. Mutta katsokaa ensiksi, että olette aloittaneet kristityn vaelluksen. Tietäkää, että olette ottaneet ensimmäiset askelenne iankaikkisen elämän tiellä. Älkää eksykö. Pelkään, niin, tiedän, etteivät monet teistä tiedä, mitä uskonto on. Olette tunteneet eräänlaista kiihtymystä ja mielenliikutusta, mutta ette ole koskaan nähneet syntiä koko laajuudessaan. Ette koskaan ole tunteneet turmiollista tilaanne ja kääntyneet katkerasti surren pois pahoilta teiltänne. Ette koskaan ole kuolleet maailmalle. Rakastatte vielä sen nautintoja; antaudutte mielellänne keskustelemaan maailmallisista asioista. Mutta kun tulee puhe Jumalan totuudesta, teillä ei ole mitään sanottavaa. Mistä johtuu tämä sanattomuus? Miksi teillä riittää niin paljon puhuttavaa maailmallisista asioista ja miksi vaikenette asiasta, jonka tulisi eniten kiinnostaa teitä — asiasta, jonka pitäisi vallata koko sielunne? Jumalan totuus ei asu teissä.

Näin, että monet ovat tunnustukseltaan kauniita, vaikka sisällä on turmelusta. Älkää pettäkö itseänne, vääräsydämiset tunnustajat. Jumala katsoo sydämeen. »Sydämen kyllyydestä suu puhuu.» Matt. 12:34. Näin, että sellaisten sydämessä on maailma, mutta Jeesuksen uskonto ei ole siellä. Jos kristityiksi tunnustautuvat rakastavat Jeesusta enemmän kuin maailmaa, niin he mielellään puhuvat Hänestä, parhaasta ystävästään, johon heidän ylevimmät tunteensa keskittyvät. Hän tuli heidän avukseen silloin, kun he tunsivat olevansa kadotettuja ja näännöksissä. Uupuneina ja synnin rasittamina he kääntyivät Hänen puoleensa. Hän poisti heidän syyllisyyden ja synnin taakkansa, otti pois heidän surunsa ja murheensa ja käänsi koko heidän tunne-elämänsä suunnan. He vihaavat nyt sitä, mitä ennen rakastivat, ja he rakastavat nyt sitä, mitä ennen vihasivat.

Jeesus vaatii kaiken

Onko tämä suuri muutos tapahtunut teissä? Älkää eksykö. Joko olen lainkaan mainitsematta Kristuksen nimeä tai tahdon antaa Hänelle koko sydämeni, jakamattoman kiintymykseni. Meidän tulisi olla syvästi kiitollisia siitä, että Jeesus tahtoo hyväksyä tämän uhrin. Hän vaatii kaiken. Kun me suostumme Hänen vaatimuksiinsa ja luovumme kaikesta, niin silloin, mutta ei ennen, Hän kietoo ympärillemme armon käsivartensa. Mutta mitä annamme antaessamme kaiken? Synnin saastuttaman sielumme, jotta Jeesus sen puhdistaisi armollaan ja pelastaisi sen kuolemasta rajattomalla rakkaudellaan. Ja kuitenkin näin, että joidenkin mielestä oli vaikeaa luopua kaikesta. Minua hävettää kuulla puhuttavan siitä, hävettää kirjoittaa siitä.

Puhutteko itse kieltäytyksestä? Mitä Kristus antoi meille? Kun teistä tuntuu vaikealta, että Kristus vaatii kaiken, niin menkää Golgatalle ja itkekää siellä tuollaista ajatusta. Katsokaa miten julmat naulat lävistivät Vapahtajamme kädet ja jalat, jotta Hänen oma verensä voisi pestä teidät puhtaiksi synnistä!

Ne, jotka tuntevat Jumalan pakottavaa rakkautta, eivät kysele, miten vähän tarvitsee antaa taivaallisen palkinnon saamiseksi; he eivät kysy vähintä määrää, vaan pyrkivät täydellisesti täyttämään Lunastajansa tahtoa. Innokkaasti ja halukkaasti he luovuttavat kaiken, ja heidän osoittamansa into on heidän tavoitteensa arvon mukaista. Mikä on tämä tavoite? Kuolemattomuus, iankaikkinen elämä.

Nuoret ystävät, monet teistä ovat pahoin eksyneet. Olette tyytyneet vähempään kuin puhtaaseen ja saastuttamattomaan uskontoon. Haluan herättää teidät. Jumalan enkelit koettavat herättää teidät. Oi, että Jumalan Sanan tärkeät totuudet saisivat herättää teidät tajuamaan vaaranne ja johtaisivat teidät tarkoin tutkimaan itseänne! Sydämenne ovat vielä lihalliset. Ne eivät ole alistuneita Jumalan lakiin, eivätkä voikaan olla. Näiden lihallisten sydänten täytyy muuttua, ja silloin näette pyhyiden niin ihanaksi, että halajatte sitä, niin kuin peura halajaa vesipurolle. Silloin rakastatte Jumalaa ja rakastatte Hänen lakiaan. Silloin Kristuksen ies on sovelias ja Hänen kuormansa keveä. Vaikka teillä on koetuksia, niin nämä koetukset hyvin kestätyinä tekevät tien vain rakkaammaksi. Katoamaton perintö kuuluu kieltäytyvälle kristitylle. Näin, ettei kristityn pitäisi antaa liian suurta merkitystä onnellisuuden tunteelle eikä olla siitä liian riippuvainen. Nämä tunteet eivät aina ole luotettavia. Jokaisen kristityn

tulisi pyrkiä palvelemaan Jumalaa periaatteesta eikä olla tunteen varassa. Siten usko tulee käyttöön ja lisääntyy. Minulle näytettiin, että jos kristitty elää nöyrästi ja itsensä uhraten, niin seurauksena on rauha ja ilo Herrassa. Suurin onni saavutetaan tekemällä toisille hyvää, tekemällä toisia onnellisiksi. Sellainen onni on kestävä.

Monilla nuorilla ei ole täsmällistä periaatetta Jumalan palvelemisensa pohjana. He eivät harjoita uskoa. Vähäinenkin vaikeus lannistaa heidät. Heiltä puuttuu voimaa ja kestävyyttä. He eivät kasva armossa. He näyttävät pitävän Jumalan käskyt. He esittävät silloin tällöin muodollisen rukouksen, ja heitä kutsutaan kristityiksi. Heidän vanhempansa ovat heistä niin huolissaan, että hyväksyvät kaiken, mikä näyttää suotuisalta, mutta eivät näe vaivaa heidän hyväkseen, eivätkä opeta heille, että lihallisen mielen täytyy kuolla. He rohkaisevat heitä tulemaan mukaan ja toimimaan, mutta he eivät saata heitä tutkimaan omaa sydäntään ahkerasti ja laskemaan, mitä maksaa olla kristitty. Seurauksena on, että nuoret tunnustautuvat kristityiksi koettelematta riittävästi vaikuttimiaan.

Totinen Todistaja sanoo: »Jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, et ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.» Ilm. 3:15, 16. Saatana haluaa teidän olevan nimikristittyjä, sillä siten voitte paremmin täyttää hänen tarkoituksensa. Jos teillä on muoto, mutta ei tosi jumalaisuutta, niin hän voi käyttää teitä houkuttelemaan toisia samalle itsepetoksen tielle. Jotkut sieluraukat katsovat teihin Raamatun esittämän mittapuun sijasta eivätkä pääse ylemmäksi. He ovat yhtä hyviä kuin tekin ja ovat siihen tyytyväisiä. Nuoria kehoitetaan usein täyttämään velvollisuutensa ja puhumaan tai rukoilemaan kokouksissa; heitä kehoitetaan kuolettamaan ylpeytensä. Joka askelella heitä kehoitetaan. Sellainen uskonto ei ole minkään arvoista. Te kylmäsydämiset tunnustajat, antakaa lihallisen sydämenne muuttua, niin Jumalan palveleminen ei ole tuollaista raadantaa. Kaikki mieltymys vaatteisiin ja ulkonäön tehostamiseen häviää. Se aika, minkä seisotte peilin edessä laittaen tukkaanne silmää viehättäväksi, pitäisi käyttää rukoukseen ja sydämen tutkisteluun. Pyhittyneessä sydämessä ei ole sijaa millekään ulkonaiselle kaunistukselle, vaan sen tilalla on harras ja vakava pyrkimys sisäiseen kauneuteen, kristityn hyveisiin - Jumalan Hengen hedelmien saamiseen.

Apostoli sanoo: »Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä

koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.»1 Piet. 3:3, 4.

Kukistakaa lihallinen mieli, uudistakaa elämä, niin keho kuolevainen ulkokuori ei tule sillä tavoin palvotuksi epäjumalana. Jos sydän on uudistunut, se näkyy ulkoasusta. Jos Kristus on meissä kirkkauden toivona, niin me havaitsemme Hänet niin äärettömän viehättäväksi, että sielu rakastuu Häneen. Se tahtoo riippua Hänessä kiinni ja rakastaa Häntä, ja Häntä ihaillessa oma minä unohtuu. Jeesusta korotetaan ja palvotaan, ja oma minä lannistuu ja nöyrytyy. Mutta tunnustaminen ilman tätä syvää rakkautta on pelkkää puhetta, kuivaa muodollisuutta ja raskasta raadantaa. Monilla teistä saattaa olla käsitys uskonnosta päässä, ulkonainen uskonto, mutta sydän ei ole puhdistunut, Jumala katsoo sydämeen; »kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.» Hepr. 4:13. Tyytyykö Hän mihinkään vähempään kuin siihen, että totuus vallitsee sisimmässä? Jokaisesta tosi kääntyneestä sielusta voidaan erehtymättömästi huomata, että hänen lihallinen mielensä on kukistunut.

Puhun suoraan. En luule tämän masentavan tosi kristittyjä, enkä halua kenenkään teistä joutuvan ahdingon aikaan ilman täysin perusteltua toivoa Lunastajaansa. Päätä saada pallinkin selville itsestäsi. Varmistaudu siitä, että sinulla on perintöosa ylhäällä. Kohtele rehellisesti omaa sieluasi. Muista, että Jeesus asettaa Isansa eteen seurakunnan, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista.

Mistä tiedät, että Jumala hyväksyy sinut? Tutki rukoillen Hänen Sanaansa. Älä päästä mitään muuta kirjaa syrjäyttämään sitä. Tämä kirja vakuuttaa synnistä. Se ilmoittaa selvästi pelastuksen tien. Se osoittaa kirkkaan ja ihanan palkinnon. Se ilmaisee sinulle täydellisen Vapahtajan ja opettaa sinulle, että voit pelastua vain Hänen rajattoman armonsa avulla.

Älä laiminlyö salaista rukousta, sillä se on uskonnon ydin. Ano sydämen puhtautta rukoillen hartaasti ja palavasti. Rukoile yhtä hartaasti ja innokkaasti kuin jos ajallinen elämäsi olisi kysymyksessä. Viivy Jumalan edessä siihen asti, että sinussa herää sanoin kuvaamaton pelastuksen kaipuu ja että saat sulaisen varmuuden syntiesi anteeksi saamisesta.

Ikuisen elämän toivoa ei saada löyhin perustein. Se on asia, joka on

ratkaistava Jumalan ja sinun oman sielusi välillä — ratkaistava ikuisiksi ajoiksi. Pelkkä luuloteltu toivo koituu vain turmioksesi. Koska Jumalan Sana joko pysyttää sinut pystyssä tai kaataa sinut, on sinun siitä sanasta haettava todistusta omaa tapaustasi varten. Se voi näyttää sinulle, mitä sinulta vaaditaan tullaksesi kristityksi. Älä riisu varustustasi, äläkä poistu taistelukentältä, ennen kuin olet saanut voiton, riemuvoiton Lunastajassasi. Ta. I osa 40-49.

Niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi

Israel oli kohtaamassa huippuhetkensä sen antiikin historiassa; se oli saapumassa luvattuun maahan. Takana oli 40 vuoden erämaavaellus ja vuosisatojen Egyptin alaisuudessa oleminen. Kaikkien sydämet ikävöivät omaan kotiin ja rauhaan, joka oli luvattu Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, jossa "maito ja hunaja virtasivat", siunauksien maahan, joka oli oleva Israelin palkinto.

Mutta kaikki eivät voineet astua tähän maahan. Kokonainen sukupolvi tuhoutui erämaahan sen uskottomuuden vuoksi. "Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin; mutta heidän kuulemansa ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat." Hebr. 4:2.

Vieläpä Mooses, Jumalan ystävä, ainoa, joka on puhunut kasvoista kasvoihin Herran kanssa, ei saanut saapua Kaanaaseen. Hän kykeni jättämään Egyptin, ylittämään Punaisen meren ja johdattamaan kansaa pitkän ajan erämaan läpi aina luvattun maan rajoille saakka, jota hän voi katsella Pisgan vuorelta. Kun hän oli Jordanian itäisessä osassa, hän kirjoitti 5. Moos. 4:39: "niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa ole." 5. Moos. 4:39. Tämä sanoma koskettaa meitä erityisellä tavalla, koska Jumalan kansana lopun aikana me olemme iankaikkisen kodin porteilla: taivaallisen Kaanaan porteilla.

Niin tiedä siis ja paina se sydämeesi

Ensimmäinen asia, jota Herra toivoo, on, että hänen lopun ajan kansansa omaisi tietouden totuudesta. Nimenomaan, koska "vääriä

Kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin". (Matt. 24:24). Herra tarvitsee kansan, joka pysyy lujana ja on kuin valo pimeydessä valaisten tietä taivasta kohden.

"Uskottomuus ja luopumus ovat ominaisia ajallemme, ja ajan henki on kaikesta väitetystä totuuden tuntemukseen perustuvasta valistuneisuudestaan huolimatta mitä sokeinta omahyväistä arvelua. Inhimillisiä teorioita ylistetään ja korotetaan Jumalan ja hänen lakinsa tilalle. Saatana houkuttelee ihmisiä tottelemattomuuteen ja lupaa heidän löytävän siitä vapauden, joka tekee heidät jumalten kaltaisiksi. Jumalan selvää sanaa vastustetaan ja inhimillistä viisautta korotetaan epäjumalanpalveluksen tavoin jumalallisen ilmoituksen yläpuolelle. Omaksuttuaan maailmallisia tapoja ja vaikutteita ihmiset ovat mieleltään niin pimentyneet ja hämmentyneet, että näyttävät tyystin menettäneen kykynsä erottaa kykynsä erottaa toisistaan valon ja pimeyden, totuuden ja valheen. He ovat loitonneet niin kauas oikealta tieltä, että pitävät muutamien niin kutsuttujen filosofien mielipiteitä luotettavimpana kuin Raamatun totuuksia." PK. s. 123-124.

Maailman ja langenneiden kirkkokuntien vaikutus tuntuu riveissämme enemmän ja enemmän. Vihollinen käyttää kaikki voimansa tuhotakseen yhteyden perheessämme ja seurakunnassamme. Se yrittää käyttäen vääriä oppeja ja kompromissia totuuden kanssa sekoittaakseen selvän eron, mikä on pyhän ja epäpyhän, hyvän ja pahan, valon ja pimeyden välillä.

Ainoastaan silloin, jos me saamme Pyhän Hengen kasteen, voimme olla suojattuna vääryydeltä. Ainoastaan pitämällä päivittäin yhteyttä Jumalan kanssa ja syvällisesti tutkimalla hänen Sanaansa voimme pysyttäytyä selkeässä hengellisessä valossa ja olla kykeneviä näyttämään tietä muille. Juuri meidän päivinämme Jumala toivoo, että hänen kansansa tekee vakavia päätöksiä ja pysyttäytyy vankasti vain totuudessa. Jokainen uskon päätöksemme täytyy olla syvästi perustuneena Jumalan Sanaan. Kaiken viisauden lähde tarjoaa meille: "Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket mieleesi minun käskyni, niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon niin, jos kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa, jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen." Snl. 2:1-5.

Mooses sanoi: "Tiedä... tunne sydämesi." Tämä tietäminen ei saa olla vain älyllistä, vaan sen on oltava osa elämäämme. Ei riitä, että olemme samaa mieltä totuuden teorian kanssa, tunnustamme uskomme Kristukseen ja olemme rekisteröityneet seurakunnan kirjoihin. "Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on antanut meille." 1. Joh. 3:24.

"Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä." 1. Joh. 2:3.

Tämä on takuu todellisesta kääntymyksestä. "Tämä on aito todiste kääntymyksestä. Mikä tahansa meidän asemamme onkin, se ei ole mitään, ellei Kristus ilmene vanhurskauden teoissa." COL. s. 129.

"Jumalan työ nykypäivän maailmassa kaipaa eläviä raamatullisen totuuden edustajia." AT. s. 122.

Haluatko myös sinä elää tässä kokemuksessa? Tunnetko janoa ja nälkää tietoisuudesta Jumalaan? Jumala on rakkaus ja hän antaa tämän kokemuksen jokaiselle, joka tulee hänen luokseen. "Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7:7. Vaikka äiti voi unohtaa lapsensa, Vapahtaja ei koskaan unohda omiaan. Hän on meidän suojaajamme, turvapaikkamme, voimamme, tuomarimme, meidän Ylin Pappimme, Karitsa, joka uhrattiin syntiemme vuoksi.

Hän on valmistanut meille asumuksen taivaallisessa Jerusalemissa, jossa tulemme elämään yhdessä iankaikkisesti. Luota häneen ja tuo hänelle huolesi ja heikkoutesi rukouksessa.

Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa ole

Mooses paljastaa toisen seikan ja julistaa: "Niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta Jumalaa ole." Hän selittää, että Jumala ei ole ainoastaan taivaassa, vaan myös maan päällä. Psalmista riemuitsee: "Me kiitämme sinua. Jumala, me kiitämme sinua; lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeitäsi kerrotaan." Ps. 72:2. Jeremia varoitti: "Saattaako joku niin piiloon piiloutua, etten minä häntä näe? sanoo Herra. Enkö minä täytä taivasta ja maata? sanoo Herra." Jer. 23:24.

Jos ajattelemme, että Jumala on maan päällä, me kunnioitamme

hänen auktoriteettiaan ja olemme tottelevaisia hänelle. Jeesus ei sanonut mitään turhaan rukouksessaan: "tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa;" Matt. 6:10. Mutta epäjumalan palveluksen vaara on odottamassa Jumalan kansaa joka hetki. Muiden kansojen vaikutus oli kiusaus vanhan israelilaisten sydämessä. Usein Jumalan oli kutsuttava uskonpuhdistus säilyttääkseen uskon puhtauden ja todellisen Jumalan tuntemuksen. Siitä huolimatta israelilaiset aina kääntyivät sivuun suoralta tieltä. Mikä on meidän tilanteemme nykypäivinä? Ensimmäinen enkeli Ilmestyskirjan 14:7: ssä kutsuu suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia..."

Yksi ihmisen suosikki epäjumalia on kaikkina aikoina ollut oma itsensä. Itsekeskeisyys on niin syvästi juurtunut meidän luontoomme, että me emme käytännössä ilmaise mitään ajatusta, sanaa tai toivetta, jossa ei olisi meidän omien kiinnostuskohteiden leima. Tietoisesti ja tiedostamatta oma itsemme määrää sydäntämme ja sen kunnianhimo ryöstää Jeesukselta sen paikan, jonka hän toivoo saavansa pitää sydämessämme. Oma minä oli se, mikä johti täydellisen enkelin, Lusiferin, kapinaan.

"Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan... minä teen itseni Korkeimman vertaiseksi." Jes. 14:13, 14.

"Tämä mahtava enkeli alkoi pitää omanaan kaikkea kirkkauttaan, joka kuitenkin oli lähtöisin Jumalasta. Vaikka hänellä olikin muuta taivaan joukkoa ylempi kunnia-asema, hän ei tyytynyt siihen, vaan alkoi havitella sitä kunnioitusta, joka kuului yksin Luojaalle. Sen sijaan, että olisi pyrkinyt suuntaamaan kaikkien luotujen rakkauden ja kuuliaisuuden ennen muita Jumalaan, hän koetti voittaa itselleen heidän palveluksensa ja uskollisuutensa." PP. s. 13-14.

Jatkuva oman itsemme tyydyttäminen johtaa luonteemme yhä syvemmälle vääristyneisyyteen. Turhamaisuus, ahneus, ylpeys, kateus, mustasukkaisuus, raakuus, ja monet muut seikat ovat tämän saatanallisen voiman hedelmiä. Monet ihmiset, jotka ovat antaneet ahneuden tunteidensa johtaa itseään tarpeeksi kauan, altistuvat masennukseen ja psyykkisiin häiriötiloihin. "Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua." Matt.

16:24.

Monet ovat ne keinot, joilla pahuudentekijä harhauttaa uskovia. Joillekin aineelliset seikat, kuten talo, auto, muoti tai huvitukset, ovat kiusaus. Erityisen vaarallista meille kristityille ja adventistien uskonpuhdistajiksi tunnustautuneille on niin sanottu "uskonnollinen minä". Meidän syntiselle luonnollemme on kiusaus piilottaa itsemme uskonnollisten seremoniallisten palvelusten tai lukuisien hyvien töiden taakse, olla jonkinlaisen hurskauden täyttämä, mikä ei kuitenkaan johda meitä voittamaan syntiä, vaan etsii omaa kunniaa ja kirkkautta. Se, jolla on sellainen henki, joka näkee kaikki muut syyllisinä ja pitää vain itseään hurskaana, omaa asenteen, joka on taas toisenlainen epäjumalan palveluksen muoto.

Ei ole toivoa tulla paremmaksi tai kehittää omaa itseämme. Jumala antaa ainoan ratkaisun: oma minämme täytyy kuolla ja uuden luomuksen syntyä. "Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman." Room. 6:3, 4.

Kun Kristus oli ristiinnaulittu ja kuollut, roomalaiset sotilaat tulivat toteamaan, onko hän vielä elossa. "Mutta, kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan, vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä. Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte." Joh. 19:33-35. Apostoli Paavali käyttää Vapahtajamme kuolemaa kuvaamaan meidän vanhan ihmisemme kuolemaa. Terävä keihäs puhkaisi hänen kylkensä, mutta hän ei tuntenut mitään. Vain vesi ja veri antoivat todistuksen symbolisoiden anteeksiannon puhdistusta ja hänen uhrinsa todellisuutta.

Olisi mielenkiintoista nähdä, mitä tapahtuisi, jos joku yrittäisi satuttaa omaa minäämme sanoilla ja teoilla yhtä terävästi kuin keihäs. Vuotaisiko veri ja vesi todisteena oman minämme kuolemasta vai rumat ja aggressiiviset vastaukset, jotka todistavat, että oma minä on vielä elossa ja hallitsee sydäntämme ja käytöstämme?

Ne, jotka palvelivat Moolokia, uhrasivat lapsiaan tämän jumalan

polttavissa kuparisissa käsissä. Totta kai tulemme vihaisiksi ja sanomme: miten tämä on mahdollista? Mutta eikö ole mahdollista, että me myös uhraamme uskon veljiämme itsekkyyden, ahneuden tai kunnianhimon tullessa? Kuinka monta pettynyttä ja satutettua sielua ei ole seurakunnan yhteydessä enää johtuen pahasta esimerkistä, jonka he ovat nähneet meissä? Erottautuminen ja kapina ovat luonnollisia seurauksia oman itsensä korottamisesta.

Apostoli Paavali kertoo kokemuksestaan: "Minä kuolen päivittäin." 1. Kor. 15: 31. "Ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni." Gal. 2:20. Eikö ole ihmeellistä, että meillä on Vapahtaja, joka voi asettaa meidät vapaiksi oman minämme tyranniasta? Jeesus Kristus, "joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi" (1. Kor. 1: 30), tuo taivaallisen rauhan sydämeemme. Hän parantaa haavamme. Hän karkottaa sinun pahastumisesi ja katkeruutesi. Etkö halua olla uusi luomus? "Anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin te löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7:7. Rakkaus rahaan ja rikkauteen ei ole muuta kuin vaarallista epäjumalan palvelusta. "Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa." Matt. 6:24.

Apostoli Paavali varoittaa ystävänsä ja opetuslastaan Timoteusta: "Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista..." 1. Tim. 6: 9-11.

Juudas Iskariot, yksi kahdestatoista apostolista, kavalsi Opettajansa, koska hän oli antanut osan sydämeästään ahneudelle. Bileam, Jumalan profeetta, ei kyennyt voittamaan tilapäisen rikkauden kiusausta, jota hänelle tarjottiin. Hänen ymmärryksensä oli niin pimentynyt, että ei edes se seikka, että hänen aasinsa puhui saanut häntä menemään itseensä.

Lopulta hän piti parempana sitä, mikä oli väliaikaista kuolemattoman Jumalan rikkauden rinnalla. Ahneus on sairaus, joka käy niin rikkaan

kuin köyhänkin kimppuun. Jeesuksen kolmas kiusaus erämaassa koetteli häntä juuri tässä asiassa. Lunastajamme, joka antoi elämänsä meidän vuoksemme, haluaa, että jokaisella Jumalan lapsella on riittävästi varallisuutta, ei ainoastaan häntä itseään ja hänen perhettään varten, vaan myös auttaakseen toisia. Jumalan omaisuutena meillä on tämä etuoikeus. Me voimme luottaa lupaukseen: "Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti. Ja minä karkotan nuhtelullani teiltä syöjäsirikat turmelemasta teidän maanne hedelmää, eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla ole hedelmätön, sanoo Herra Sebaot." Mal. 3:10-11. Kuka voi olla rikas ilman, että mammona ottaa hänen sydämensä? Vain Pyhän Hengen avulla ja päivittäisellä alistumisella voimme olla kykeneviä voittamaan tämän kovan kokeen.

Herra tarjoaa meille paljon arvokkaamman rikkauden: "Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta." Matt. 6:20.

Haluatko saada palkkion tuhoutumattomasta aarteesta? Haluatko Herran ottavan sydämesi omistukseensa vapauttavan sinut ahneudesta?

"Anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin te löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7:7.

Mooses muisti, että "Herra on Jumala, eikä muuta jumalaa ole kuin hän". 5. Moos. 4:35.

Apostoli Paavali julistaa, että jotkut ovat valinneet vatsansa jumalakseen: "Heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä." Fil. 3:19.

Ensimmäinen koe, jonka Vapahtajamme oli voitettava, ennen kuin hän aloitti lähetystehtävänsä ihmisenä, liittyi ruokahaluun. "Kristukselle samoin kuin synnittömille esivanhemmillemme Eedenissä oli ruokahalu ensimmäisen suuren kiusauksen perustana. Lunastustyö oli alettava juuri siitä, missä turmio oli alkanut. Kuten Aadamin lankeemus koski ruokahalun tyydyttämistä, niin Kristuksen täytyi voittaa hillitsemällä ruokahalunsa." AT. s. 98.

Kuuluisa filosofi ja italialainen runoilija Leopardi (1798-1837) omasi intohimon jäätelöön, jota lähellä hänen kotiaan sijaitseva ravintola

valmisti. Tämä intohimo kehittyi sellaisella tavalla, että joka päivä hän söi kilokaupalla jäätelöä. Muutamien vuosien kuluttua hänen lääkärinsä sanoi hänelle: "Herra Leopardi, teidän täytyy luopua jäätelön syömisestä, koska te olette vakavasti sairas. Ellette tee näin, teidän maksanne tuhoutuu." Leopardin vastaus oli: "Pidän parempana kuolemaa kuin tästä nautinnosta luopumista." Tämän miehen tapaus ei ole ainoa ihmiskunnan historiassa.

Myös Israelin oli taisteltava epäjumalia vastaan erämaavaelluksensa aikana. Monet ihmiset, jotka eivät kykene antamaan toiveidensa olla määräävässä asemassa itsessään, kapinoivat tai etsivät tekosyitä. "Jokainen tosi kristitty haluaa kontrolloida ruokahalujaan ja himojaan. Ellei hän ole vapaa sidoksesta ruokahaluun, hän ei voi olla todellinen, kuuliainen Kristuksen palvelija. Ruokahalun ja himojen helliminen heikentää totuuden vaikutusta sydämessä." CDF. s. 427.

"Minulle näytettiin, että terveysuudistus on osa kolmannen enkelin sanomaa ja on juuri yhtä läheisessä yhteydessä siihen kuin käsivarsi ja käsi on ihmisen ruumiiseen. Minä näin, että meidän kansana täytyy tehdä edistysaskel tässä suuressa työssä. Saarnaajien ja kansan täytyy toimia yhteishengessä. Jumalan kansa ei ole valmistautunut kolmannen enkelin suureen huutoon. Heidän täytyy tehdä työ itsensä kanssa, jota heidän ei pidä jättää Jumalan tehtäväksi.

Hän on jättänyt tämän työn heidän tehtäväksi. Se on yksilön työ; toinen ei voi tehdä sitä toisen puolesta. "Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa." CDF. s. 32.

"Kieltäytyköön seurakuntiemme jäsenet jokaisesta itsekkäästä halusta. Jokainen teehen, kahviin ja lihaan kulutettu penni on pahempi kuin niiden tuhlaaminen; sillä nämä aineet estävät ruumiillisten, henkisten ja hengellisten voimien parhaan kehittymisen." CDF. s. 402.

Kun Jumala ottaa ohjaukseensa meidän sydämemme, hän haluaa myös hallita ruokahaluamme, omaa minäämme ja ahneutta. Vapahtajamme rakkaus johtaa meidät tottelemaan häntä ilolla. Rakastammeko Vapahtajaamme kaikesta sydämestämme, kaikella voimallamme ja ymmärryksellämme vai annammeko pettää itsemme?

Niiden jumalien vaarat, joita me kohtaamme päivittäin, ovat moninaiset. Kuitenkaan asian ratkaisu ei ole huomiomme keskittäminen

heikkouksiimme, vaan Jeesukselta Kristukselta tulevaan parantavaan voimaan. Jumala sanoi Joosualle: "Älköön tämä lain kirja sinun suustasi poistuko, vaan tutkistele sitä päivät ja yöt, että tarkoin noudattaisit kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut teilläsi ja silloin sinä menestyt." Joosua 1:8.

Meidän silmiemme, ajatuksiemme ja sanojemme ei tule keskittyä pahuuteen, vaan siihen, mikä on pyhää. Tämä ravinto antaa meille voimaa kohdata vihollisen vaikutus.

"Sen vuoksi saatana pyrkii jatkuvasti pysyttämään ihmisen huomion poissa Vapahtajasta ja siten ehkäisemään sielun yhteyden ja kosketuksen Kristukseen. Maailman nautinnot, elämän huolet, vaikeudet ja murheet, muiden viat tai omat vikasi ja puutteesi - joihinkin tai kaikkiin näistä hän koettaa kohdistaa huomiosi. Älä anna hänen juoniensa johtaa sinua harhaan. Monet, jotka ovat todella tunnollisia ja jotka haluavat elää Jumalalle, hän liiankin usein johtaa pohdiskelemaan omia vikojaan ja heikkouksiaan, ja erottamalla heidät näin Kristuksesta hän toivoo saavuttavansa voiton. Meidän ei tulisi keskittyä omaan itseemme eikä kantaa huolta ja pelkoa siitä tokko pelastummekaan. Kaikki tämä kääntää sielumme pois voimamme Lähteestä. Usko sielusi hoito Jumalalle ja luota häneen. Puhu Jeesuksesta ja ajattele Jeesusta. Kätke itsesi häneen. Hylkää kaikki epäily. Karkota pelkosi." TKL. s. 61.

Jeesus haluaa erottaa kansansa kaikista synnillisistä tavoista. Hän haluaa omistavansa tämän maan päällä pyhän papiston puettuna hänen vanhurskautensa viittaa. Hän haluaa valmistaa meidät iltasateen vuodattamista varten. Jumala kutsuu meitä: "Anokaa, niin teille annetaan, etsikää niin te löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7: 7.

Älä odota huomiseen. "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niin kuin teitte katkeroituksessa, vaan kehottakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: tänä päivänä, ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi." Hebr. 3:15, 13. Tänään voimme tehdä päätöksen elää Jeesuksen kanssa ja Jeesusta varten. Amen.

Tzvetan Petkov

"Miettikää siis, mitä teidän on tehtävä"

(Tuom. 18:14)

... Erikoisia tapahtumia tapahtuu planeetallamme. Raamatulliset profetiat, jotka koskevat historiaa, ovat täyttymässä hämmästyttävällä tarkkuudella, koska Jumalan Sana ei voi olla väärässä. Aika, jossa elämme, on vaarallista, ja usein se vaatii nopeita ja välttämättömiä vastauksia.

Eräs mies, joka oli rauhallisesti purjehtimassa veneellään, tunsu itsensä väsyneeksi ja nukahti. Kun hän heräsi, hän havaitsi, että vene oli lähestymässä vesiputousta ja että rotko ja hänen varma kuolemansa olivat hänen edessään. Ja nyt, mitä hän voisi tehdä? Kukaan ei voinut häntä auttaa! Hänen oli tehtävä erittäin pikainen päätös. Hän alkoi välittömästi soutaa voimiensa takaa virtaa vastaan, ja lopulta, jo uupuneena, hänen onnistui kiinnittää vene kallioon, ja siten pääsi pois kuoleman vaarasta.

Päätöksen eettisyys

Elämä ei ainoastaan vaadi päätöstä, vaan se on pysyvä päätös. Joka hetki meidän täytyy tehdä päätöksiä, joista koostuu elämämme jatkuvuus. Elämä itsessään sisältää päätöksen. Monissa olosuhteissa tämän hetkiset päätöksemme vaikuttavat väliaikaiseen ja iankaikkiseen tulevaisuuteemme. Monet ihmiset tekevät itsemurhan; se on myös päätös. Nuoret ihmiset kysyvät itseltään: "Mitä minä teen elämälläni?" Vaikein vaihe ihmisen elämässä on 15 ja 20 ikävuoden välillä; päätöksen teon vaihe, jolloin monet nuoret ihmiset vaipuvat masennukseen ja jopa tekevät itsemurhan.

Usein tiettyjä päätöksiä tehdään ilman vakavaa miettimistä tai analyysiä, joita me voimme kutsua "esieettisiksi" tai tunneperäisiksi päätöksiksi, koska moraalisella tasolla ei ole tarvittavaa kypsyyttä. Pietari lupasi Jeesukselle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä... Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä." Mark. 14:29, 31. Sitten tämän miehen myöhempi kokemus osoittaa, että hänen ensimmäisen päätöksensä syrjäytti toinen päätös, jolloin oli kyseessä hänen koko elämänsä, ja kun oli kyse Jeesuksesta, "hän rupesi sadattelemaan itseänsä ja vannomaan: en tunne sitä miestä, josta te puhutte". Mark. 14:71.

Monet Raamatun historiassa mainitut ihmiset on pantu päätöstä vaativiin tilanteisiin. Joosef Egyptissä ei ollut ainoastaan asetettu kiusaukseen raiskata korkeassa sosiaalisessa asemassa olevaa naista, vaan myös tulla osalliseksi rikkaudesta, kunniaista ja kuuluisuudesta tuossa paheellisessa hovissa, "...tarttui hän Joosefin vaippaan ja sanoi: makaa minun kanssani. Mutta tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä, pakeni ja riensi ulos." 1. Moos. 39:12. "Hänen koko tulevaisuutensa riippui hetken ratkaisusta. Pääsisikö periaate voitolle? Pysyisikö Joosef yhä uskollisena Jumalalle? Tavattomasti huolissaan enkelit katselivat tuota näkyä." PP. s. 195. Mutta hän teki oikean päätöksen olla uskollinen Jumalalle ja itseään havainnoivassa ilmaisussa hän selitti: "...Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahan teon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!... tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä, pakeni ja riensi ulos." 1. Moos. 39:9, 12.

Yhtälailla kirjoitukset osoittavat meille sen suuren päätöksen, jonka Pilatus joutui tekemään; elämänsä suurimman päätöksen: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?" Matt. 27:22. Ja toinen kysymys ravisteli hänen sekaista mieltään: "Mikä on totuus?" Joh. 18:18. Mutta poliittinen mielenkiinto ja kova halu säilyttää asemansa olivat Pilatuksen motiivina, kun hän päätti sulkea silmänsä todisteilta totuuden puolesta ja tuomitsi Jeesuksen suostuen saatanan vihan hallitseman joukon itsetuhoiseen toivomukseen.

Tahto ja päätös

Jumala loi ihmisen ja varusti hänet tahdon voimalla, yhdellä jaloimmista sielun voimista. Tahto on tietoisien aktiivisuuden ylevin periaate, joka toimii valitessamme tekojamme. "Se on ihmisluonnon hallitseva voima, voima päättää tai valita." TKL. s. 40.

Tahdon voima sisältää kolme tärkeää tapahtumaa; vaikka ne tapahtuvat melkein samanaikaisesti, ne ilmaantuvat kuten eri tapahtumat. Ne ovat: harkinta, päätös ja täytäntöönpano. Harkinta johtaa päättelyyn ja vaihtoehtojen ja mahdollisuuksien tarkasteluun. Päätös valitsee vahvimmat syyt, joiden perusteella me määrittelemme, mitä aiomme tehdä. Täytäntöönpano on mekanismi, jolla tahto laittaa liikkeelle teon suorittamisen.

Eräs nuori henkilö Uudessa Testamentissa, joka oli vastustanut kaikkea kasvattavaa kehitystä, päätti pyytää isältään perintöosansa ja

lähteä kaukaiseen paikkaan etsimään iloa ja nautintoa, "...ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irستاasti." Luuk. 15:13. Kun hän oli tuhlannut kaiken, mitä hänellä oli, hän lähestyi erästä maanviljelijää, joka lähetti hänet maatilalleen ruokkimaan sikoja. Mutta vielä turhautuneisuutensa ja ahdinkonsa painon alla Jumala myönsi hänelle uuden tilaisuuden laittaa käytäntöön tahtonsa voima, kuten on nähtävissä hänen kokemuksiensa myöhemmissä teoissa:

- 1) Harkinta: Niin hän meni itseensä ja sanoi: Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään. Luuk. 15:17.
- 2) Päätös: Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäni enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi. Luuk. 15:18-19.
- 3) Täytäntöönpano: Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Luuk. 15:20.

"Kaikki riippuu tahdon oikeasta toiminnasta. Jumala on antanut ihmisille vallan valita. Heidän tulee käyttää sitä. Sinä et voi muuttaa sydäntäsi, sinä et voi itse kiinnittää sen tunteita Jumalaan; mutta sinä voit valita hänen palvelemisensa. Voit antaa hänelle tahtosi. Silloin hän vaikuttaa sinussa tahtomisen ja tekemisen oman mielisuosionsa mukaan. Näin koko luontosi joutuu Kristuksen Hengen hallintaan, tunteesi keskittyvät häneen ja ajatuksesi ovat sopusoinnussa hänen kanssaan." TKL. s. 40

Vapaus ja tahto

Ihminen oli luotu vapaaksi. Vapaus oli oleellinen osa ihmisluontoa ja yksi Jumalan ominaisuuksista, millä ihminen tunnistettiin osalliseksi hänen kuvansa kaltaisuudesta. Jumala ei luonut robottia palvelemaan häntä pakottamalla. Hän halusi vapaaehtoista palvelusta, rakkauden motivoimaa kuuliaisuutta. Tällä tavalla vapaus ja vastuu olivat Jumalan moraalisen kuvan ominaisuuksia ihmisessä. Mutta sen tragedian johdosta, että ihminen lankesi ja synti tuli maailmaan, ihmiskunta menetti voimavaransa ja oikeutensa käyttää vapauttaan, koska hänestä tuli saatanan vanki. Ihminen ei menettänyt tahtoaan, koska se on jossain hänen olemuksensa syvyyksissä, mutta koska vapaus on sekä eettinen tuki että tahdon taistelukenttä, se oli siirtynyt tai pikemminkin se pysyi Jumalan ja ihmisen vihollisen käsissä.

Synti edustaa myös vallassa pitämistä; saatana on johtaja, syntiset ovat hänen vankejaan, siis hänen palvelijoitaan. Palvelija on yksilö sillä, vaikka hänellä on tahdon voima, hän ei voi käyttää sitä, koska hänellä ei ole vapautta. Saatana käyttää palvelijoidensa tahdon voimavaroja saadakseen toteutetuksi aikomuksensa ja saattaakseen Jumalan hallituksen häpeään. Hän käyttää vangin tahtoa, jotta ihminen tuhoaisi itsensä.

Evankeliumi ja vapaus

Yksi Vapahtajan kunniakkaimmista julistuksista vahvistaa: "Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todella vapaiksi." Joh. 8:36. Evankeliumin suureen työhön sisältyy ihmisen saattaminen vapaaksi saatanan orjuudesta. Sellaista oli Kristuksen työ, jota on kuvailtu messiaanisisessä profetiassa: "Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta." Jes. 61:1.

Kun jumalallisen valon säteet kulkeutuvat syntisen pimeään omaantuntoon, se valaistu. Se tajuaa vapauttamattoman vangin, jolleka joku mittaamattomasti voimakkaampi kuin saatana, voi antaa takaisin hänen vapautensa ja oikeuden käyttäen omaa tahtoaan. Ihminen on asetettu samaan tilanteeseen kuin Adam, siis hän voi valita jatkuvan orjana olemisen tai Kristuksen tarjoaman vapautuksen vastaanottamisen välillä, tällöin "omatunto herkistyy ja syntinen tajuaa jotain Jumalan pyhän lain syvällisyydestä ja loukkaamattomuudesta... (Kristus) valaisee sielun salaiset sopukat, ja pimeyden salaisuudet tulevat julki. Synnintunto valtaa mielen ja sydämen... Hän tajuaa Jumalan rakkauden, pyhyiden kauneuden, puhtauden ilon; hän haluaa tulla puhdistetuksi ja päästä jälleen taivaan yhteyteen." TKL. s. 18.

Kun vastaanottaa Jumalan kutsun, syntinen lähestyy häntä tunnustaen, katuen ja uskoen, ja rakastava Vapahtaja antaa hänelle anteeksi julistaa hänelle oikeuden olla vapaa. Jeesus lähettää Pyhän Hengen ottamaan sielun omistukseensa ja pitämään hänet vapaana saatanan voimasta. "Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan on Hengen mieli." Room. 8:5. "Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus." 2. Kor. 3:17.

Kristityn mieli on syntynyt ja se pysyy vapaudessa. Vapaana synnin tuomiosta, koska hänelle on annettu siihen oikeus, ja vapaana synnin vallasta, koska Pyhä Henki asuu meissä varjellakseen meidät synnin tekemiseltä. Hän aktivoi pyhitystapahtuman. Tosi uskova ei koskaan käytä vapauttaan oikeutuksena syntiin harkitsemalla olettamusta, että Jumala antaa anteeksi kaikki synnit, sillä Kristus ei ole synnin saarnaaja. Jokainen syntinen tapa on tahdon vääristymä ja huonosti käytettyä vapautta, jonka olemme saaneet Kristukselta. Synti tosiasiaa kovettaa ja jäykistää omantunnon ja johtaa takaisin saatanan orjuuteen.

Uskovan toiminta

Uskovan elämässä on samaan aikaan olemassa kaksi luontoa, inhimillinen luonto (Room. 8:3), tuomittu ja ristiinnaulittu sekä "jumalallinen luonto" (2. Piet. 1:4), josta me tulemme osallisiksi Kristuksen vapautustyöllä ja Pyhän Hengen pysyvällä olemisella meissä. Nämä kaksi luontoa ovat jatkuvassa kiistassa keskenään: "Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiaan vastaan, niin että ette tee sitä, mitä tahdotte." Gal. 5:17.

Tämän kirjavuuden alla ajatukset, sanat ja teot ovat kahden suuren eettisen voiman vaikutuksen alaisia: lihan ja Hengen. Käytännössä tämä tarkoittaa, että voimme olla aistillisia tai hengellisiä uskovia. Aistillinen uskova on se, joka käyttää väärin vapauttaan ja antaa vanhan luonnon joko tilapäisesti tai pysyvästi hallita ajatuksia, sanoja tai tekoja. Tämä kaksinaisuus lihan ja Hengen välillä on tuomittu Jumalan Sanassa: "Te aviorikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen." Jaak. 4:4. On monia henkisiä Jumalan vihollisia, ja niitä voi olla myös seurakunnassa, ihmisissä, joiden elämä ei ole pyhittynyt ja joiden ei-toivotut teot ja selvä luopumus aiheuttavat paljon vahinkoa Herran laumalle. "Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseuratt, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa." Gal. 5:19-21. Ei tarvitse harjoittaa koko tätä syntien listaa, on tarpeeksi helppiä tai antaa yhden

näistä lihan ilmenemismuodoista hyökätä uutta luontoamme vastaan, ja niin meistä tulee aistillisia kristittyjä. "

Tekojemme palkkio

Rakkaat veljet ja rakas nuoriso, elämme vakavassa tuomion ajassa ja lyhyen ajan kuluttua me tulemme kasvotusten omien tekojemme kanssa. Meidän suuri Ylimmäinen Pappimme on puhdistamassa hänen kansastaan teytyjä muistiinpanoja. Jokainen teko käydään läpi yksityiskohtaisesti, ja jokainen uskova tuomitaan, niin kuin ei olisi ketään muita tuomittavia. Koko maailmankaikkeus tarkkailee erityisellä mielenkiinnolla tämän tapahtuman kehitystä, ja tämän vuoksi on meidän omaksi iankaikkiseksi hyödyksi tutkiskella askeleitamme, analysoida taaksepäin elämäämme tänä... aikana ja päättää, mitä aiomme tehdä Jumalan hyväksi...

Tässä tasapainoilussa sinä saatat saada voittoja ja tappioita, iloa ja surullisuutta, etenemistä ja taantumusta. Jos uskosi on mennyt eteenpäin, ylistä Herraa ja jatka edelleen "silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään". (Hebr. 12:2). Jos vihollinen on voittanut sinut, jos rakkaus maailmaan on syrjäyttänyt rakkautesi Jeesukseen, jos jokin katkeruuden juuri on erottanut sinut veljistäsi ja Kristuksen seurakunnasta tai jos jokin hyvin syvä tuska estää ilon ja pelastumisen toivon, anna taakkasi rakastavalle Vapahtajallemme. Hän rakastaa sinua puhtaimmalla rakkaudella, ja sinun armollisena Ylimmäisenä Pappina hän kantaa sinut rinnalleen, lähimmäksi sydäntään. Lyhyen ajan kuluttua Jeesus saapuu palkitsemaan kaikki ne, jotka päättivät rakastaa häntä ja tehdä hänen tahtonsa; hän saapuu ja antaa palkkioksi "niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän". (Room. 2:7)... Rukoilkaamme Herraa, että hän vuodattaisi siunauksensa seurakuntansa ylle ja valmistaisi sen rakastamamme Lunastajan onnellista kohtaamista varten. Amen.

Julio Sandoya

"Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Ef. 2:10.

Vaativattomuus suuruudessa

Ihmiskunnalla on taipumus tehdä suuria asioita, herättääkseen huomion itseensä. Suuria ja korkeita taloja, suuria koneita, autoja, laivoja, kaupunkeja jne. Ihmiset tekee suuria asioita, koska he haluavat olla suuria. Lukekaamme Raamatusta, mikä oli ihmisten suunnitelma tämä maailmanhistorian alkuvaiheessa.

“Ja kaikessa maassa oli yksi kieli ja yksi puheenparsa. Kun he lähtivät liikkeelle itään päin, löysivät he lakeuden Sinearin maassa ja asettuivat sinne. Ja he sanoivat toisilleen: "Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi." Ja tiiltä he käyttivät kivenä, ja maapihkaa he käyttivät laastina. Ja he sanoivat: "Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan."” 1 Moos. 11:1-4.

Alusta alkaen sielunvihollinen on yllyttänyt ihmisiä tekemään suuria asioita ja niiden savuttaessa korostaa itseensä, koska hän tietää, että tämä on Jumalan tahtoa vastaan. Miten taipuvainen ihminen on, kun saa savutuksensa huippuun ottaa kaikki kunnia itselleen. Miten oli Nebukadnessarin kanssa?

“Kaksitoista kuukautta tämän jälkeen, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa, hän puhkesi puhumaan sanoen: "Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!" Vielä oli sana kuninkaan suussa, kun taivaasta tuli ääni: "Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta pois.” Dan. 4:26-28.

Inhimillisesti katsottuna näyttää mahdottomalta pysyä vaatimattomana suuruudessa. Kun ihminen ei kykene pysymään vaatimattomana ja nöyränä, ollessaan korkeassa asemassa, silloin hän lankeaa. Mutta silloin, kun Pyhä Henki tulee ihmisen sydämeen, ihmeitä tapahtuu, kuten Nebukadnessarin kohdalla; myöhemmän kokemuksensa jälkeen uskoi Jumalaan.

"Mutta sen ajan kuluttua minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Ja minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää iankaikkisesti, jonka hallitus on iankaikkinen hallitus ja jonka valtakunta pysyy suvusta sukuun. Kaikki maan asukkaat ovat tyhjänveroiset; ja hän tekee, niinkuin hän tahtoo, taivaan joukoille ja

maan asukkaille, eikä ole sitä, joka pidättää hänen kätensä ja sanoo hänelle: 'Mitäs teet?'.... Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi nöyryyttää ne, jotka ylpeydessä vaeltavat." Dan. 4:31, 32. 34.

Suuret asiat

Sielun vihollinen suorittaa suuria asioita kannattajiensa välityksellä, pitääkseen heitä vallassaan ja tuhotakseen heidät. Jumala suorittaa suuria tekoja seuraajiensa välityksellä kirkastaakseen omaa nimeänsä ja johdattaakseen ihmisiä ikuiseen pelastukseen. Maallisissa teoissa korostetaan ihmisen saavutusta ja mahtavuutta, mutta hengellisellä alueella tehdyissä teoissa Jeesuksen todellisten seuraajien välityksellä korostetaan Jumalaa ja ihminen on vain vaatimaton palvelija.

“Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita; olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.'” Luuk. 17:10.

Raamatussa meillä on paljon esimerkkejä, kun ihmiset olivat toimineet tämän Jeesuksen neuvon mukaan, ja tulokset oli ihmeelliset.

Johannes Kastaja

Johannes valmisti tien Jeesuksen ensimmäiselle tulolle ja Jumalan viimeisestä jäännöskansasta on sanottu, että valmista tien Jeesuksen toiselle tulolle. Herra antakoon meille sama nöyrä mieli, joka Johanneksella oli. Hän teki uskonpuhdistusta ja kutsui ihmisiä parannukseen. Hän oli suuri profeetta Herran edessä, silti ei ottanut kunniaa itselleen. Hän eli hyvin vaatimattomasti ja itse Jeesus todisti hänestä: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, ne jotka koreissa vaatteissa käyvät ja herkutellen elävät, ne ovat kuningasten linnoissa. Vai mitä lähditte katsomaan? Profeettaako? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta. Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi.' Minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa yhtäkään suurempaa kuin Johannes;..." Luuk. 7:24-28.

Vaikka Johannes teki niin suuren ja tärkeän työn Herran edessä hän

pysyi nöyränä. Hän oli vaatimaton suuruudessaan. “Niin Johannes vastasi kaikille sanoen: ”Minä kastan teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelvollinen päästämään; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.” Luuk. 3:16.

Johannes Kastaja saarnasi ei ainoastaan sanoilla, mutta myös teoilla. Hänen vaatimaton ja itsensä kieltäytyksen elämä oli nuhde ihmisille silloin, jotka elivät ylellisyydessä. Uskollisesti hän saarnasi totuutta ja hänen elämässä pääaiheena oli: “Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.” Joh. 3:30. Hän ei ollut kateellinen kun hänen opetuslapsensa liittyvät Jeesukseen, ollakseen hänen opetuslapsiaan. Hän oli iloinen Kristuksesta ja tästä ilosta hän todisti: “Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.” Joh. 3:29. Se oli hyvin siunattua ja juhlallista aikaa, kun Jeesus henkilökohtaisesti oli seuraajiinsa kanssa täällä maan päällä.

Johannes saarnaasi Jumalan valtakunnan periaatteista ja oli valmis kuolemaan myös totuuden edestä.

“Johannes Kastaja oli ensimmäisenä julistanut Kristuksen valtakuntaa, ja hän joutui myös ensimmäisenä kärsimään sen puolesta. Erämaan vapaudesta ja niiden suurten kansanjoukkojen keskeltä, joita hänen sanansa olivat sinne vetäneet, hän oli nyt suljettuna vankilan muurien sisään. Hänestä oli tullut Herodes Antipaana linnoituksen vanki. Johannes oli suorittanut suuren osan julkisesta toiminnastaan Jordanin itäpuolella olevalla seudulla, joka oli Antipaana vallan alaisena. Herodes oli itse kuunnellut Johannes Kastajan saarnoja. Tuo irstas kuningas oli vapissut kuullessaan kutsun parannukseen. »Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi...» AT. 195.

Jumala meitä auttakoon, että palvelisimme Häntä kuten Johannes Kastaja nöyrällä mielellä ja Hänen nimensä kirkastuisi elämässämme.

Mooses

Mooseksesta sanotaan, että hän oli “nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.” 4. Moos. 12:3. Hän katsoi itsensä arvottomaksi ja kykenemättömäksi siihen tehtävään, johon Jumala häntä kutsui, mutta omassa koulussaan taivaallinen Isä häntä valmisti. Hänestä tuli suuri profeetta, jonka kanssa Jumala puhui “kasvoista kasvoihin, niinkuin mies puhuttelee toista.” 2 Moos. 33:11. Hänen kauttaan Herra antoi lakinsa

israelilaisille ja koko ihmiskunnalle. Hän todella rakasti kanssansa ja oli valmis uhraamaan jopa pelastuksensa sen edestä. “Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat.” 2 Moos. 32:32. Hän joutui hyvinkin koviin kokemuksiin kansan johtamisessa ja tuli laulun aiheeksi, jonka ikuisuudessa 144 000 laulaa Jumalan valtakunnassa: “Mooseksen ja Karitsan virsi”

Tämä nJumalan uskollisen palvelijan elämästä voimme oppia hyvin paljon, myös siitä virheestä, jonka hän veljensä kanssa teki. “Ja Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi heille: "Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?" Niin Mooses nosti kätensä ja iski kalliota kahdesti sauvallansa, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että kansa ja sen karja saivat juoda.” 4 Moos. 20:10, 11. Tämän synnin tähden Mooses ei voinut viedä kansaa luvattuun maahan. Itsensä korottamisen seuraukset ovat hyvin katkeria. Käsitämme että jopa korkea ja pyhä virka, joka ihmisellä saattaisi olla, ei voi vähentää synnin seurauksia.

Hartaasti Mooses pyysi syntiänsä anteeksi ja lupaa päästä Kaanaaseen, mutta hän sai nähdä sen vain näyssä, tämän jälkeen hän kuoli, mutta kolmen päivän jälkeen Herra herätti hänet kuolleista ja otti hänet taivaaseen. Jumala meitä auttakoon että pääsisimme taivaalliseen kotiin ja siellä saisimme yhdessä laulaa Mooseksen ja Karitsan virttä.

Uskon ihmiset

“Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista, jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat,” Hebr. 11:32, 33. Kaikki nämä Jumalan palvelijat, joita tässä luvussa mainitaan saivat kokea suuria ihmeitä, koska pysyivät nöyränä ja heidän kautta Jumalan nimi kirkastui.

Kun Daavid lähti Goljatia vastaan, hän meni uskossa, Jumalan nimessä ja voitti. Hän luotti Jumalaan, eikä omin voimiin ja aseisiinsa. Usko on käsi, joka tarttuu Jumalan lupauksiin. Daavid oli paimen, psalmirunoilija, harpun soittaja ja laulaja, mutta myös kuningas. Hänen elämänsä oli hyvin rikas, josta voimme oppia paljon. Kuninkaana ollessaan, niin kauan kun hän luotti täydellisesti Jumalaan ja antoi kaiken kunnian Hänelle, oli menestystä, mutta kun halusi laskea sotaväkensä, hän teki syntiä ja monet

kuolivat tämän takia. Hän teki suuren synnin kun vihollisten käsien kautta hän tappoi Urjan ja otti hänen vaimonsa omakseen, mutta hänen katumuksensa oli myös suuri. Jälleen näemme minkälaiset on seuraukset, kun ihminen ei ole vaatimaton suuruudessaan. Jumala meitä auttakoon, että joka tilanteissa palvelisimme Häntä nöyrällä mielellä.

Pienet asiat

“Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä. Ja hän kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun. Sillä he kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko elämisensä." Mark. 12:42-44.

Ihmisten silmissä tämä leski teki hyvin pienen asian, mutta Jeesuksen silmässä, se oli suuri ja Hän selitti miksi: “tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli”. Tässä näemme pienten asioiden suuruuden. Ihmisten edessä, ne on mitättömiä, mutta Jumalan edessä suuria. Haluammeko seurata tämä lesken esimerkkiä ja antaa Jumalalle kaikki, mitä meillä on? Haluammeko antaa itsemme kokonaan Herran palvelukseen? Kun sydän on annettu Jumalalle, silloin se mitä teemme Hänen työnsä edistämiseksi ei ole vaikeaa ja on meidän silmissä pieni asia, mutta Jumalan edessä suuri.

Voimme oppia myös toisesta naisesta, joka oli kärsinyt monia vuosia sairautensa johdosta. “Ja siellä oli nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua ja lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa. Tämä lähestyi takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua, ja heti hänen verenjuoksunsa asettui. Ja Jeesus sanoi: "Kuka minuun koski?" Mutta kun kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua." Mutta Jeesus sanoi: "Joku minuun koski; sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta." Kun nainen näki, ettei hän pysynyt salassa, tuli hän vavisten, lankesi hänen eteensä ja ilmoitti kaiken kansan kuullen, mistä syystä hän oli koskenut häneen ja kuinka hän oli kohta tullut terveeksi. Niin hän sanoi hänelle: "Tytttäni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan." Luuk. 8:43-48

Tämä oli hyvin pieni asia - kosketus - mutta se oli uskon kosketus, koska nainen oli sanonut itselleen “jos vain saisin koskettaa Hänen vaippaansa, niin minä tulen terveeksi.” Vapahtaja antoi tilaisuuden tälle

naiselle ja hän sai uskossa koskettaa taivaallista Lääkäriä ja ihme tapahtui kosketuksen hetkellä hän tuli terveeksi. Niistä, jotka tungeksivat Jeesuksen ympärillä varmasti oli myös sairaita, mutta he eivät tulleet terveeksi. Satunnainen kosketus Jeesukseen ei vielä vaikuta mitään, ainoastaan kosketus uskossa antaa terveyden.

Tämä nainen ajatteli huomaamatta vetäytyä joukosta ja lähteä pois, mutta Jeesus halusi osoittaa hänen uskonsa tulokset ja tämän takia kysyi "Kuka minuun koski?" Nyt naisen piti kertoa hänen sairaudestaan ja kuinka hän parantui kun koski Jeesukseen uskossa.

Uskon veljet, sisaret ja ystävät meilläkin on joku heikkous tai sairaus. Haluammeko tämän naisen tavoin koskettaa Vapahtajamme uskon mukaan, että tulisimme terveeksi? Pieni kosketus uskossa voi antaa suuria tuloksia. Haluammeko kertoa kokemuksemme muille ihmisille Herran kunniaksi. Jumala meitä auttakoon tässä asiassa?

Jeesus

Maan päällä oli yksi ihminen, joka oli suuri, mutta myös vaatimaton ja hän oli Kristus. Yleensä suuruus ja vaatimattomuus ei voi olla yhdessä, mutta Jeesuksen esimerkki osoittaa, että on mahdollista. Hän sanoi: "Mutta minä en etsi omaa kunniaani; yksi on, joka etsii ja tuomitsee." Joh. 8:50. Joka tilanteessa täällä maan päällä Jeesus osoitti vaatimattomuutta suuruudessa. Vaikka Hän oli Jumalan Poika, Hän on meidän Luojamme, Hän alensi itsensä ja eli kuin tavallisena ihmisenä. Hän ei tehnyt yhtäkään ihmettä omaksi hyödykseen. Häntä hyljeksittiin, pilkattiin ja ristiinnaulittiin, silti Hän pysyi, nöyränä ja hiljaisena. Ei kukaan ihminen ole joutunut sellaiseen tilanteeseen kuin meidän Vapahtajamme. Kaiken tämän Hän teki rakkaudesta ihmissuvun puolesta, että saisimme ikuisen elämän.

Apostoli Paavalin kautta on sanottu: "Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti." Fil. 2:5-8.

Seuraten tätä neuvoa, meidän tulee tyhjentää itsemme omasta miniästä, että Herran hyvä tahto tapahtuisi meidän elämässämme. Muistakaamme Vapahtajamme rukous Getsemanessa, kun meidän kohtalomme oli

vaakalaudalla: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun." Luuk. 22:42.

"Katsele Häntä punnitsemassa hintaa, joka ihmissielusta oli maksettava. Tuskissaan Hän tarrautuu kylmään maahan, ikäänkuin estääkseen itseään tulemasta vedetyksi kauemmas Jumalasta. Yön kylmä kaste lankeaa Hänen maassa makaavan ruumiinsa ylle, mutta Hän ei sitä huomaa. Hänen kalpeilta huuliltaan pääsee katkera huuto: »Isäni, jos mahdollista on, niin menkään minulta pois tämä malja.» Mutta Hän lisää nytkin: »Ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin Sinä.»

Ihmissydän kaipaa myötätuntoa kärsimyksissä. Kristus tunsu tämän kaipauksen olemuksensa pohjia myöten. Sielunsa äärimmäisessä hädässä Hän tuli opetuslastensa luo hartaasti haluten saada kuulla jonkin lohdun sanan niiltä, joita Hän niin usein oli siunannut ja lohduttanut ja suojannut suruissa ja ahdistuksissa. Hän, jolla aina oli ollut heille myötätunnon sanoja, kärsi nyt yliluonnollista tuskaa, ja Hän kaipasi saada tietää, että he rukoilivat Hänen puolestaan ja itsensä puolesta. Miten synkältä näyttikään synnin ilkeä luonne! Suuri oli kiusaus jättää ihmiskunta itse kantamaan syyllisyytensä seuraukset, koska Hän oli viaton Jumalan edessä. Jospa Hän vain tietäisi, että Hänen opetuslapsensa ymmärsivät tämän ja antoivat sille arvoa, Hän saisi uutta voimaa...

Yli-inhimillinen tuska valtasi jälleen Jumalan Pojan, ja heikkona ja uupuneena Hän horjui entiselle taistelupaikalleen. Hänen kärsimyksensä olivat vielä suuremmat kuin ennen. Kun sieluntuska valtasi Hänet, »Hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan». Sypressit ja palmut olivat Hänen kärsimystensä äänettämiä todistajia. Niiden lehdtä tipahteli Hänen päälleen raskaita kastepisaroita, ikään kuin luonto olisi itkenyt Luojansa tähden, joka yksin kamppaili pimeyden valtojen kanssa." AT. 663-664.

Kun meillä on vaikeuksia, kipuja ja sairautta, kun ei kukaan voi meitä auttaa, muistakaamme Jeesuksen kärsimykset meidän edestämme, silloin meillä olisi helpompi lausua rukouksissamme: "älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun." Silloin tarvitsemme nöyryyttä ja luottamusta Jumalaan. Muistakaamme, että sillä hetkellä Jeesus on lähellä meitä ja ottaa osaa meidän kärsimyksiimme.

Riippumatta siitä meneekö meillä kaikki hyvin elämässä, tai huonosti, aina meidän tulee pysyä nöyränä ja uskollisena Herralle.

Rakkaat veljet, sisaret ja ystävät olkaa rohkealla mielellä. Meidän rakas

Vapahtajamme tulee pian ja ottaa meidät taivaalliseen kotiinsa. Siellä saamme levähtää pitkästä taistelusta. Siellä saamme olla yhdessä ja ilolla palvella Jumalaa ikuisesti. Aamen.

Vladimir Marinov

"Sillä katsokaa, kuinka suuria hän on teille tehnyt"

Kun päivänrupeama alkoi nousta, oli hämärää ja kylmä, mutta me kaikki olimme onnellisia, koska oli satanut lunta, ja tämä oli uusi kokemus kaikille meistä.

Jännittyneinä me päätimme mennä hyvin korkealle paikalle vuoristossa voidaksemme nauttia lumesta. Lainatulla autolla, Fiat 600:lla, me matkustimme, meitä oli viiden hengen pieni ryhmä. Ajoneuvo oli pieni, mutta painauduimme yhteen niin, että me kaikki saatoimme mahtua sisään ja jakaa ilon. Muut pysyivät minua ajamaan ja hyväksyin tämän ilomielin. Toinen pieni viiden hengen ryhmä matkusti samanlaisella autolla. Tiellä huomasin, että autossa oli jotain vikaa, mutta en täysin tajunnut vaaraa, johon olimme joutumassa ennen kuin lähdimme paluumatkalle. Kun olimme laskeutumassa alas vuoristosta, minun oli käytettävä jarrua, mutta se ei toiminut kunnolla. Päätin ajaa hitaammin, mutta edessäni oleva auto yhtäkkiä pysähtyi, koska olimme tulleet huomattavaan tienristeykseen. Yritin käyttää jarrua uudelleen, mutta sillä ei ollut mitään reaktiota. En nähnyt muuta ratkaisua kuin pyytää Jumalaa tulemaan väliin. Vastakkaisesta suunnasta oli tulossa linja-auto, ja jos olisimme törmänneet olisimme kaikki varmasti kuolleet. Suljin silmäni, rukoilin Herraa ja käännyin sivuun välttääkseni edessämme olevan auton ja jatkoimme ajamista kaistalla, jossa ei ollut ollenkaan liikennettä, melkoisella nopeudella, koska olimme tulossa alas vuorelta. Parin sekunnin ajan se en ollut minä, joka ohjasi autoa, vaan Jumala, joka päästi meidät tilanteesta ohi. Pystyin vain kuulemaan toisten ihmisten äänen ja toisten autojen surinan. Syvän huokauksen jälkeen, kuulin toisten autossa olijoiden huudahduksen: Mitä tapahtui? Kun tajusin, että olimme selviytyneet, avasin silmäni ja ajoin tien sivuun. Se oli yksi vaarallisimmista kokemuksista, mitä minulla on koskaan ollut ajajana! Me rukoilimme

ja kiitimme Herraa pelastuksestamme. Jos minulla olisi ollut aikaa suunnitella ja etsiä omaa ratkaisuani, me olisimme varmasti menettäneet henkemme, koska kaikki oli liian monimutkaista. Jumala oli tehnyt ihmeen!

"Niin, Herra on tehnyt suuria meitä kohtaan; siitä me iloitsemme." Ps. 126:3.

Uskon vahvistamisen tie

Joka kerta, kun muistan tämän kokemuksen ja monia muita, joita Herra on sallinut minulle, voin vain olla kiitollinen, koska ellei olisi ollut Kaikkivaltiaan apua, en olisi elossa. Menneiden kokemusten katseleminen vahvistaa luottamustani siihen tosiasiaan, että Jumala on todella, ja että minun pitää komentaa itseni joka päivä hänen luokseen niin, että hän voi johdattaa jokaista askeltani oikeaan suuntaan ja pelastaa minut monilta vaaroilta, jotka ympäröivät meitä.

"Meille itsellemme on hyödyksi pitää jokainen Jumalan lahja tuoreessa muistissa. Näin uskomme vahvistuu pyytämään ja saamaan yhä enemmän. Pienikin siunaus, jonka itse saamme Jumalalta, rohkaisee meitä enemmän kuin kaikki kertomukset toisten uskosta ja kokemuksista. Sielu, joka vastaanottaa Jumalan armon, on oleva kuin kasteltu kasvitarha. Hänen haavansa kasvavat nopeasti umpeen, valkeus koittaa hänelle pimeydessä ja Jumalan kunnia seuraa hänen suojanansa. Muistakaamme sen tähden Herran laupeutta ja hänen armonsa runsautta. Pystyttäkäämme Israelin kansan tavoin muistokiviä todistukseksi ja kirjoittakaamme niihin kertomus siitä, mitä Jumala on tehnyt meidän hyväksemme. Ja kun muistelemme hänen menettelyään meitä kohtaan vaelluksemme aikana, huudahtakaamme sydän tulvillaan kiitollisuutta: "Kuinka minä maksan Herralle kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan? Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä. Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken hänen kansansa edessä." Ps. 116:12-14. AT. s. 327.

Ajan kuluessa nämä ajatukset voivat alkaa tuntua turhilta. Ellen pidä niitä elävinä muistissani, ja erityisesti, jos kaikki elämässäni kulkee kuten itse kuvittelen, päädyn luottamaan omaan ymmärtämykseeni Jumalan avun sijasta. Silloin koetukseen hetkellä tunnen turhautuneisuutta, koska olen lakannut katsomasta Jumalaan enkä ole enää tietoinen, miten rajoitettu olen persoonaltani.

Eikö samaa asiaa tapahdu sinun elämässäsi? Minä luulen, että jos olemme rehellisiä itsellemme, me tajuaamme, että tämä on ongelma, johon jokainen joutuu. Jos mietiskelemme mennyttä elämäämme, voimme saavuttaa kaksi päätelmää: yleisin niistä on ilmaistu runossa "Jalanjäljet hiekassa". Se tarkoittaa, että moitimme Jumalaa niistä vaikeista hetkistä, jotka olemme joutuneet läpikäymään, näemme rukkaruohoja kauniiden ruusujen sijasta ja näemme mustan läiskän valkoisella paperilla. Mutta on toinen tapa tarkastella asioita, syvällisempi ja hyödyllisempi, se on niiden hetkien miettiminen, jolloin olemme selvästi nähneet Jumalan ojentavan kätensä meidän puoleemme. Mitä sinun elämäsi olisi, ellei sinulla olisi näitä kokemuksia?

Me päätämme itse, yritämmekö mennä eteenpäin luottaen omiin voimavaroihimme. "Kanteleet, harput, vaskirummut, huilut ja viinit on heillä pidoissansa, mutta Herran tekoja he eivät tarkkaa, eivät näe hänen kättensä töitä." Jes. 5:12. Me haluamme olla huomion kohteina ja pitää hauskaa; me ajattelemme, että tällä tavoin vahvistumme kulkemaan eteenpäin. Me tarvitsemme kiittollisuuden osoituksia. Mutta on sanottu, kun me katsomme vain omiin kykyihimme, ja kuten profeetta sanoo, emme tarkastele Jumalan työtä.

On totta, että Jumala on antanut meille talenteja, ja hänen toivonsa on, että me laitamme ne käyttöön hänen palvelukseensa, niin että meidän suomme julistaa hänen ihmeitään. Tällöin kokemuksemme hänen kanssaan vahvistuu ja me kasvamme hengellisesti kulkien ilosta iloon. Sen kunnian kautta, jonka me annamme hänen nimelleen ja omien riemullisten kokemustemme kautta, muut saattavat tehdä päätöksen kulkea Jumalan tietä. Meidän täytyy antaa todistus, joka on totta hänen sanassaan: "Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo." Ps. 127:1.

Voimallinen todistus

Rakkaat veljet ja sisaret, kunnioitammeko Herran nimeä niistä siunauksista, joita me saamme? Suurimmat todisteet, jotka voimme antaa maailmalle, on kokemukset, jotka olemme eläneet Herran kanssa. Kukaan ei voi kieltää sitä, mitä olet kokenut, jos selität sen varmuudella ja sydän täynnä kiittollisuutta ja rauhaa. Jos yritämme

filosofoida ja rationalisoida ajatuksiamme, joudumme ristiriitaan älykkään henkilön kanssa, joka on pian kykenevä kieltämään, mitä olemme sanoneet, mutta näin ei voi tapahtua, jos meillä on henkilökohtainen kokemus Jumalan kanssa.

"Miten meidän todistuksellamme voi olla voima voittaa sieluja? Mitä me tarvitsemme tietääksemme Jumalan ja hänen rakkautensa voiman, joka ilmeni Kristuksessa." Test. voi 5, s. 743. "Silloin oli meidän suomme naurua täynnä, ja kieleemme riemua täynnä; silloin sanottiin pakanain keskuudessa: Herra on tehnyt suuria heitä kohtaan." Ps. 126:2.

Tämän pitäisi olla meidän kokemuksemme, jos keskitymme siihen, mitä Jumala tekee meidän vuokseen joka päivä. Omistamalla muutama minuutti kuvaillaksesi, ei ainoastaan, mitä oma mielesi tietää älykkääksi, vaan mistä sydämesi voi iloita ja siihen mistä voit olla varma että Herra on antanut sinulle sinä tiettyinä päivinä, voit olla levollinen, että Herra elää ja on sinun rinnallasi.

"Monet, jotka tunnustavat uskovansa totuuden näinä viimeisinä päivinä, tullaan havaitsemaan puutteellisiksi. He ovat laiminlyöneet merkittäviä asioita. Heidän kääntymyksensä on keinotekoista, ei syvällistä, vakavaa ja perusteellista. He eivät tiedä miksi he uskovat totuuteen, vain koska toiset ovat uskoneet sen, ja he pitävät takuuna sitä, että se on totuus. He eivät kykene antamaan älyllistä syytä, miksi he uskovat...

Heidän kokemuksensa eivät valaise tai ylennä toisia eikä myöskään se tietoisuus, joka oli heidän etuoikeutensa ja velvollisuutensa saada. Voima ja vakaus ovat kokosydämissä ominaisuuksia." Test. voi. 2, s. 634.

Älkäämme unohtako Jumalan kutsua Samuelille, jonka luumme otsikkojakeessa: "palvelkaa häntä uskollisesti kaikesta sydämestänne". Jumala toivoo meidän kokemuksemme olevan pysyvä suhde sydämeistä sydämeen. Sykkiikö sydämesi tällä hetkellä niiden asioiden vuoksi, joiden vuoksi Herra työskentelee elämässäsi?

Nyt haluaisin pyytää sinua lopettaa lukemisen ja ajattelevan ja jakavan kokemuksia, joita sinulla oli tänään, ilon hetket, jotka olet elänyt, ja kiitä Jumalaa erityisesti niistä; ehkä miellyttävästä keskustelusta, joka sinulla oli jonkun kanssa, linnun laulusta, joka kiinnitti huomiotasi, pöydästä, jonka ääressä söit ja josta pidit niin

paljon tai ajatuksesta, joka toi sinut lähemmäksi Jumalaa. Suosittelen sinua harjoittamaan tätä... jokaisena iltana niin, että meidän kokemuksemme Jumalan kanssa voi tulla henkilökohtaisemmaksi ja että voimme olla varmoja, että hän on lähellämme.

Runsaasti siunauksia

"Jumalan voima ilmenee sydämen sykkeessä, keuhkojen toiminnassa ja elävissä virroissa, jotka kiertävät ruumiin tuhansissa kanavissa. Me olemme riippuvaisia hänestä olemassaolomme joka hetkellä ja kaikissa elämän mukavuuksissa. Voimat ja kyvyt, jotka kohottavat ihmisen muiden luotujen yläpuolelle ovat Luojan säätämiä.

Hän täyttää meidät hyödyllisillä asioillaan. Olemme riippuvaisia hänestä syömämme ruoan suhteen, juomamme veden suhteen, vaatetuksemme suhteen, hengittämämme ilman suhteen. Ilman hänen erityistä varjelustaan ilma olisi täyttynyt saasteista ja myrkyistä. Hän on runsaskätinen antaja ja suojelija.

Aurinko, joka loistaa maanpäälle ja saa koko luonnon kukoistamaan, salaperäinen, vakava kuun valo, taivaankannen loistavien tähtien kimallus, sadekuurot, jotka virkistävät maan ja saavat aikaan kasvien kukinnan, luonnon kallisarvoiset seikat kaikissa vaihtelevissa rikkauksissaan, korkeuksia tavoittelevat puut, pensaat ja kasvit, aaltoileva viljalaiho, sininen taivas, vihertävä maa, päivän ja yön vaihtelu, uudistuvat vuodenaajat, kaikki puhuvat ihmiselle hänen Luojansa rakkaudesta." Counsels on Stewardship, s. 17.

Älä omaa ainoastaan älyllistä kokemusta Jumalan kanssa. Hän teki kaiken sinun vuoksesi ristillä näyttääkseen, että hän rakastaa sinua. Jumala on pitänyt sinusta kiinni tähän päivään saakka, ja hän pitää edelleenkin sinua kädestä suuremmalla rakkaudella kuin isä lastaan, kun tämä pitää häntä kiinni varjellakseen häntä vaaralta.

Avaa minun silmäni niin, että voin nähdä

Älä odota erityistä suurta hetkeä tai suurta varjelusta vaarasta antaaksesi kunnian Jumalalle. Ehkä tällaista hetkeä ei koskaan tulekaan, ja jos se tulee, se on liian myöhään. Kiitä Herraa kaikesta, mitä hän arnessaan on sinun antanut kokea. Vaikka ne näyttäisivät pieniltä asioilta, ilman niitä elämäsi olisi väritöntä. Vaikka minä kasvoin kristityssä perheessä, minulla ei ollut rauhaa Jumalan kanssa

ennen kuin minulla oli henkilökohtainen kokemus Kristuksen kanssa.

Tunsin syvää masennusta ihmisolemukseni rajallisuuden vuoksi ja painiskeltuani hänen kanssaan ja anoen häntä kahden viikon ajan, jotta hän tekisi työn minussa, tunsin itseni yksinkertaisesti hengelliseksi kerjäläiseksi ja riippuvaiseksi Jumalan armosta. Se muutti elämäni.

"Mutta jos tulemme Jumalan tykö tuntien olevamme avuttomia ja riippuvaisia, kuten todella olemmekin, ja nöyrässä luottavaisessa uskossa esitämme tarpeemme hänelle, jonka tieto on ääretön, joka näkee kaiken luomakunnassa ja joka hallitsee kaikkea tahdolla ja sanallaan, niin hän kykenee ja haluaa vastata huutoomme ja antaa valon loistaa sydämeemme." TKL. s. 83-84.

Tämä Jumalan palvelijan esittämä ajatus avasi silmäni näkemään, että olen riippuvainen armosta, jonka Jumala antaa joka hetki minulle, ja että mitään ei tapahdu hänen tietämättään.

"Hän on sinun ylistyksesi, ja hän on sinun Jumalasi, joka on tehnyt sinulle ne suuret ja peljättävät teot, jotka sinun silmäsi ovat nähneet." 5. Moos. 10: 21.

Oletko nähnyt, mitä hän teki sinun elämällesi tänään? Älä anna enää päivien kulua ohi ylistämättä häntä koko sydäimestäsi. Niin huomisen päivän kokemukset voivat olla vielä suurempia.

Avatkoon Jumala silmämme niin, että voimme nähdä hänen kätensä vierellämme joka hetki, jonka haluamme tai emme, ja tämä johtakoon meidät ylistämään hänen nimeään. Aamen.

Pablo Hunger

-Ilmoituksia-

3-5.12.2021 jos Herra suo on syysjuhlat.

3-11.12.2021 on Rukousviikko.

Sydämellisesti tervetuloa!

